

Et potius rō, seu cōtra vltis consistit in re. 2° q̄a sc̄p̄ dicit
 se necesse compulsiu^o definiisse q̄s p̄ sp̄m: Et sc̄p̄ dicit
 q̄d, quod ē quoddā vltis, ē aliquid relatiu^o (aliqui n̄ cō-
 pellerēt illud per sp̄m definire): q^o vltis potius acceptu^o con-
 sistit in relati^o conp̄: quia apud ē p̄ntu^o vltis seu re-
 tū vltis q̄ n̄ ē ipsa vltis; et cōtr vltis n̄ ē aliquid absolū-
 tū, s̄ relatiu^o. Atq̄ h̄c s̄ia ē satis probilis, potēque
 facile defendi ab illis, q̄ ex dōa cursu tradit. Sic t̄, sol-
 uerit arḡ q̄ statim faciemus pro 2° s̄ia.

Stat t̄. 2° op̄is probilior, quā docet vltis potius con-
 sistere in relati^o aptitudine, q̄ n̄ cōis h̄c ad sua in-
 feriora, et cōtr vltis potius acceptu^o ē aliquid absolū-
 tū.

Pr̄. 1° quia Arist. definiuit vltis per aptitudinē; n̄ per
 relatiōē: q^o ex sc̄p̄ dicit in apt̄, n̄ in relati^o consiste-
 re, cōtra vltis. Et Arist. quia in bona def̄ dicit col-
 locari cōtra de p̄nti: s̄ Arist. aptitudinē n̄ relati^o
 collocauit: q^o vltis. 2° vltis consistit in q̄dam capa-
 citate ē amplitudine, q̄ n̄ cōis h̄c ad sua inferiora:
 s̄ h̄c capacitas ē amplitudo magis sita ē magnitudē
 q̄ in re. Et in apt̄, n̄ in relati^o consistit cōtra
 vltis: ē h̄c p̄t, quia aptudō ē p̄t, atq̄ ad capacitas.
 Conp̄. q̄a identitas n̄ cōis cū inferiorib̄, ē actus vltis potius

Septi

Supra (et ois ceteri supponunt): et conor talis actus pcedit
 ab alij pota, inq' ipsu' vte consistit: sd n' apparet alia pota
 a qua ipse actus procedat, nisi aptitudo q' in illa consis-
 tit potis ro vltis

Atq' ex dat. collig. de ptes illas vltis traditas. a pnce-
 ce ceteris si proporte accipiantur, nempe si prior ac-
 cupiat q' ordinat' ad actus ceteri, posterior aut' ad actus
 pcedenti. Qd' p' quia qn' pota in conerco definiunt'
 per subrd' & per ord. ad suos actus, et obrd', talis de pte ceteris
 (ut dicitur p'nter): sd in illis definiendis definiunt' q'da'
 aptitudines seu pota in conerco, q' subrd' (nempe p'nter
 vna) & q' ord. ad actus & obrd' nempe per ord. ad cen-
 dend' in suis imperibus, & p'nter de illis: q' illa duae de ptes
 In ceteris, & in vltis in ceteris: & in vltis in p'nter.

Soluuntur^a pro

Prima Sententia.

Restant solvenda arg' pro c'ria, asserente vte consis-
 tere in relat. Ad d' q' dicitur: Ma. cetera veram, si procedat
 de relat' sm ceteris: n' ac si procedat de relat' transcendentibus
 q'te ceteris, Nam cu' potis et pota, seu aptitudo, transcendent' referat'
 ad suos actus, seu ad sua partia, ad qua' trahit. inq' per ordine

ad illa

ad illa de prout, quis in se sit aliquid potius absolute, ens relativum? In. c.
Min. et N. cont. sequitur n. oia illa, qz centra p ordinem
ad aliud explicati, n. in se aliquid relativum? ut pot in gli-
bet potia reali, vq. in Intlu comparat suoz actuz.

Ad 2. e. Aris. et N. utranq. cont. n. n. ex eo qd
Dorghi. necessitate completus de finient quis per spir,
scqr. qus, et contrute ei potius aliquid relativum in se, sed
p. ee (ut re vera e) aliquid absolute, nempe p. apthido,
q. ad sit potia atq. ad relatu trans, p. ord. ad suos actus nec
p. ut explicanda. Ad contr. N. Aris. Apthido. n. e ipso
vltas, et n. p. iud. vltas. Nam relatu q. in apthidone pon-
dati n. e vltas sal. potius, q. fortasse dicit pot. vltas pot. lisse
accepta, id n. n. sufficit ut vlt. pot. n. p. dicitur consi-
dere nulla.

Quaest. 2^a

Art. 1us

Proponitur varia q.ia

Unitatum.

Q. in q. libet. re. uti quinq. reperant, ut. C. diximus;

12
In eius tñ de pte 3ª præcipue ex primantib⁹ q³ huc tñ de pte
candela, nempe unitas, aptudo, & pluralitas in pte.

Unitas est indivisio, seu negatio divisionis alicuius rei: & una^{q^{ue}}
ide^o est atq^{ue} indivisib^{ilis}. Jam ut unitas aut est pte, aut p^{er} accidens.
Unitas pte est negatio divisionis in aliqua ente pte, & in aliquo ente,
q^{ui} h^{ab}et una^m c^{on}stantem: q^{ui} est illa unitas quæ repr^{esentat} in g^{lo}b^{et}
ente p^{ar}ti sive illud componat^{ur} ex m^{ul}ta, & p^{ar}te, sive ex q^{ui}bus
& d^{iv}isio. Dividit deim unitas pte in unitate^m p^{ar}te, & nume-
rale^m. Unitas p^{ar}te est negatio divisionis rei c^{on}stantem in
alias n^ums d^{iv}isioe sp^{eci}i: unitas aut^{em} numeralis est negatio divi-
sioe rei sing^{ul}is in alias n^ums eiusd^{em} sp^{eci}i.

Unitas p^{er} accidens est negatio divisionis alicuius entis p^{er}
accidens, & alicuius entis q^{ui} n^{on} h^{ab}et perfectam c^{on}stantem, q^{ui} est
illa unitas q^{ui} repr^{esentat} v^g. in petro albo, aut in g^{lo}b^{et} alio sub^{ie}cto
c^{on}stantem. Ad q^{ui} unitate^m reuocant^{ur} v^g. unitas analog^{ica}
v^g. unitas entis in c^{on}tra: q^{ui} analog^{ica} n^{on} h^{ab}et una^m perfectam
c^{on}stantem. Illud aut^{em} d^{icitur} ens p^{ar}te q^{ui} h^{ab}et c^{on}stantem p^{ar}te ad ali-
q^{ui} p^{ar}te p^{ar}te. At illud est ens una^m p^{er} accidens, q^{ui}
n^{on} h^{ab}et c^{on}stantem p^{ar}te alicuius p^{ar}te: h^{ab}et consistet ex p^{ar}te p^{ar}te
sua unione minime copulatis. h^{ab}et ecce componat^{ur} ex ijs, quæ
p^{ar}te unione minime copulatis, n^{on} tñ p^{ar}te in suis p^{ar}te,
sive analog^{ica} sint eiusd^{em}, sive d^{iv}isio p^{ar}te.

Præter hos unitas, datur alia, q̄ est propria rei cōis et uocatur
 Unitas præcisior; et nihil aliud est, q̄ negat disiois n̄a cōis in sua
 in p̄ra. Habet aut̄ hanc unitatem n̄a cōis in illa p̄ra
 q̄a suos in p̄ra contractio^{is} procedit: illa u^o amittit post con-
 tractio^{is}. Tam u^o unitas præcisior ex una p̄e sibi est uniti^o p̄e,
 q̄a facit nam unius centia: et alia aut̄ p̄te sibi est uniti^o
 per accis, quia nulla n̄ semp comitatur nam. Den̄ ex una
 p̄e cōit aut̄ uniti^o p̄ra, q̄a cōit rebus cōibus: numerali
 aut̄, quia nulla^o patit̄ in subto d̄ disiois, s̄d prout sui facit
 nam in cōitatur. Not. uniti^o p̄ra et numerali^o ei
 rigarosas negos: uniti^o u^o præcisior, et præcisior. Præcisior quia
 præcisior elia negant p̄ra in subto in p̄to hanc illa^o nimirū^o
 et negat disiois n̄a cōis in alias n̄as disiois sp̄i: 2^a u^o ne-
 gat disiois rei singlis in alias n̄as eiusd̄ sp̄i. At 3^a negat
 p̄ra in subto apto hanc illa^o nimirū^o negat contractio-
 nel^o in n̄a cōi, quæ est apta contracti; prout q̄ ad uenientia
 contractioe, admittitur unitas præcisior.

Art. Q. 1.

Quæ unitas ex numerali
ad v̄le sufficit.

Suppono ad v̄le n̄ requi unitim per accis. nec analogica^o

nec numerale: ³ quia ut dicitur est unus uniti centia
 Cuius patet ex eius def^o: sed neq^{ue} unitas p^{er} accidens, neq^{ue} unitas
 analogos faciunt simpl^{iter} una^m centiam, ut constat ex a.
 proced^{ente}: q^{uo}d nota ut dicitur q^{uo}d unitas numeralis n^{on} sufficit
 ordi, quia ut dicitur est ap^{er}t^{us} ut coⁿcedi in prioribus: sed unitas
 numeralis facit nam^{que} esse incommensurabile: q^{uo}d ad ut^{rum} est: Min^{us}
 patet quia unitas numeralis cu^m sit in se esse singul^{are} et elidit
 a^{li}qua^m esse app^{er}tinem ad concatione^m &

Dubitatur q^{uo}d restat de unitate p^{er} se, & p^{er} accidens. Inq^{ui}re est
 duplex scilicet a^{li}qua^m scoti, & suorum, asserentium unitem for^{mal}
 malem sufficere ad ut^{rum}, q^{uo}d sup^{er}fluum est unitem p^{er} accidens.
 cuius scilicet p^{er} se inferius est p^{er} accidens.

2^a scilicet q^{uo}d sequitur docet unitem p^{er} se esse q^{uo}d est nec^{esse}
 ad ut^{rum}, n^{on} esse sufficere, sed aliter requi^{ri} unitem p^{er} accidens,
 et contra asserit hanc unitem p^{er} accidens esse propriam ad ut^{rum}.
 q^{uo}d genus ut^{rum} est. Et a^{li}qua^m pars et^{er}na, q^{uo}d s^{ed} unitas p^{er} se nec^{esse} sit
 ad ut^{rum}; quia ut dicitur est unus uniti centia; sed unitas p^{er} se
 facit nam^{que} unius centia, seu est unitas centia est: quae facit
 nam^{que} una^m indivisua^m in se, & divisua^m a^{li}qua^m aliis diversis p^{er} se
 q^{uo}d p^{er} se unitas nec^{esse} est ad ut^{rum}. Q^{uo}d a^{li}qua^m p^{er} se unitas n^{on} suffi^{ci}
 ciat est q^{uo}d est 2^a pars et^{er}na p^{er} se, quia unitas p^{er} se est p^{ro}p^{ri}etas
 entis, atq^{ue} d^{icitur} est n^{on} coⁿis, et coⁿtra coⁿmutat^{ur} nam^{que} in inferioribus

q^{uo}d.

q̄ n̄ sufficit ad utē. Et cont̄. quia si sufficeret, sequeretur nā³
 eī utē in suis impiis: s̄d hoc ē falsum, ut postea dicit̄. q̄
 Maior p̄t̄, quia unitas p̄tis multiplicat̄ ut ipsa nā in in-
 finitis: q̄ si sufficit ad utē, sequeretur nā in impiis eī utē.

Dicitur q̄ unitatem p̄t̄is (supposita p̄tis) sufficere
 ad utē, p̄t̄is eī p̄t̄is utis, q̄tenus utē ē. q̄ facile pro-
 bare p̄t̄, quia ut p̄t̄ ex d̄t̄ unitas p̄tis n̄ sufficit ad utē: q̄
 nec ē aliqua alia unitas: s̄d n̄ apparet alia, nisi p̄t̄is
 p̄t̄is: q̄ illa ē nec ē (supposita p̄tis) sufficit ad utē, ē
 q̄ p̄t̄is utis, q̄tenus utē ē. Cont̄. quia unitas p̄t̄is
 p̄t̄is utis, ita d̄t̄ facere nā una, ut p̄t̄is utis n̄ sit mul-
 tiplicata, p̄t̄is t̄n̄ multiplicari, sublata tali unitate: s̄d
 hoc h̄t̄ unitas p̄t̄is: q̄. Et Min̄ quia unitas p̄t̄is
 p̄t̄is, ut s̄t̄ p̄t̄is contractis, ita p̄t̄is utis nā ab-
 impiis, ut n̄ excludat contractis, s̄d potius illa sup-
 ponat in nā, et id talis unitas amittit̄ post contractis.
 q̄ r̄t̄ ē p̄t̄is utis.

In odā arq̄. j̄ p̄t̄is
 v. Doctrinam.

Contra nā d̄t̄m asserentē n̄ q̄libet unitas sufficere ad utē
 d̄t̄s ē. Unitas analiqua sufficit ad utē: q̄ nec unitas
 p̄tis

22
fortis, neq[ue] unitas praeclarior u[er]o. 2° Arist. quia Arist. dixit
ens e[st] unu[m] e[st] o[mn]ia: atq[ue] ens e[st] unu[m] s[ed] analogu[m], et cont[ra]
unitate[m] analogicam h[ab]ent. q[uod] unitas analogica sufficit
adute. 2° Arist. Ad eius prob[ationem] dicit. Mai[or] aut[em] Arist. de-
xisset ens, et unu[m], ac plura late loq[ue]do: n[on] e[st] forte. Nam, forte,
sola n[on] uniu[er]sa s[ed] u[er]a, quia h[ab]ent unitate[m] fortis.

2° Analogia q[uod] proportio[n]e[m] propriam praeclarior deplu-
ribus eod[em] n[on] e[st] u[er]o: q[uod] h[ab]ent sufficienter unitate[m] adute.
Cont[ra] e[st] bona quia unitas sufficiens adute e[st] illa, quae facit
nam tal[em] ut praeclarior eod[em] n[on] e[st] u[er]o. Arist. e[st] ord[er] quia
ens. u[er]o e[st] analogu[m] q[uod] proportio[n]e[m] propriam u[er]o subia, e[st] ac-
cidentis; et n[on] praeclarior de illis eod[em] n[on] e[st] u[er]o, seu ag[er]e.
q[uod] h[ab]ent sufficienter unitate[m] adute: et n[on] h[ab]ent nisi unitate[m]
analogicam: q[uod] e[st] Arist. Arist. Ad eius prob[ationem] e[st] Mai[or] d[icitur].
N[on] Min[or]. Nam 1 ens n[on] praeclarior eod[em] n[on] e[st] u[er]o, seu ag[er]e
de subia, e[st] accidente, quia n[on] h[ab]et una[m] p[er]fectam ciuitate[m],
cu[m] n[on] h[ab]eat unitate[m] formale[m].

3° Indef[init]e u[er]o n[on] p[er] meunitate[m] unitatis praeclarior: q[uod]
illa n[on] e[st] nec[ess]e adute. cont[ra] e[st] bona p[er] Arist. ex def[initione]
u[er]o p[er]tractis, inq[ui]t q[uod] parta[rum] 1 q[uod] u[er]o unitas fortis
t[ame]n e[st] n[on] unitas p[er]tractis. Arist. ad Arist. n[on] p[er] in illis
def[initione]bus mentio[n]e[m] unitatis praeclarioris ex p[er]fecte: fieri n[on]

implicite

implete in illa alia parte de ipsa aptudo ut sit in pluri-
bus, quia eo ipso qd vte dicitur aptudo ut sit in multis intelligi
hinc unitas precisiva, sigda praedicta aptudo n reperit
nisi in na processa.

4°. unitas precisiva impedit coincid^o nocens: q^o
n e propria vltis. Contra recte procedit. An pte quia
unitas precisiva facit nam incoacta actu suis inferioribus:
q impedit coincid^o. Consp. quia aptudo semp conuolati unitate for-
male, & in ubi ubiq reperit unitas precisiva, reperit et aptudo formalis
q ipsa unitas foris sufficit ad act. prout qd supflua e unitas
precisiva. Ors ad An arg. unitate foris facit nam in-
coacta actu: n u aptudine, que in aptudinali coincid^o pt sufficit
ad act. sct ad p^o bdm e unitate precisiva facit nam in-
coactam actu: n u aptudine. qd ad act. sufficit. Ad contr.
N. An: Nam unitas foris reperit in na contracta, ut p
p^o diximo, cu^o in eadem na contracta n reperiat aptudo, ut
ois fatent^o.

Quaest. 3^a

Art. 1°

Quisnam sit actus aptud^o vltis

12
Aptudo e' q'da' p'ia logica: p'ia aut cognoscit' q' suos actus.
Egr' ut aptudine cognoscamus, deimus ingredi quis non sit
eius actus primarius. Quis in na' coi' duplex inpenat' aptudo
una dicend' alio ad p'randu': nostri huc tr' agimus p'vici-
one de actu p'ioris aptudinis: et ille n' qd' hm' sit de actu 2°
facile innotescet.

Egr' actus primarius aptudinis utis vlt', nil aliud e', q'z
ipsu' e' in multis. Et e' eo p'it quia inde d' aptudo ad
cendu' in multis. Dubitat' q' q'dam sequit' hae uerba e'
in multis. Ing're e' duplex sn'a. 1^a asserit | e' in multis |
e' idem ac e'istere in multis, et con'tr' docet actu' primariu'
aptudinis vlt' e' etiam na' coi' in suis in p'ioribus. s'c
haec sn'a n' p'it, quia uti, salt' in quatuor primis vlt-
bus, h'et suu' primariu' actu', anteq'z e' stat in suis in p'ior-
ibus. Sed de' anteq'z in illis e' stat, p' de illis vere affirmari.

2° primarius actus utis n' e' o'ia na' coi' in in p'ioribus.
2^a sn'a, q'z sequitur, docet | e' in multis | duplr
p'ie accipi: vno modo, p'vut sequat' e' idem cu' multis:
seu h'ere identit' cu' multis sequente' ut de illis p'it vere
affirmari. Al' m' p'vut sequat' e' e'istere in multis, e' in e'
su, e' actu' primariu' vlt'. In 2° aut su: e' 2° actu'. Ama.

magis remota. Itaq̃ nra snā ē probatur, et simplr dicitur:
 actus apudinis utis, ēi identitate nā cōs cū infiribus, tāq̃
 cū suis pibus pōalibus. It̃ quia primarius utis actus
 ē ille q̃ posito, nām eod̃ de infiribus possumus affirre:
 Id posita identitate, ante om̃ etiam, possumus affir-
 re hōi de petro, et aial de hōe, ass̃, petru ē hōi, et
 hōi ē aial, et q̃ primarius actus utis ē identitas
 cū infiribus. Et la cūc m̃llis ē 2us salte m̃-
 tensioe, m̃ oibus utibus: q̃is ñ set 2us m̃ ex aut̃ in
 s̃ uti, ut infra dicit̃.

Solunt̃ q̃da obiect̃

Quis. Identitas ñ ē primarius actus utis sal m̃ uti:
 q̃ neg̃ orit̃ primarius actus in 4° primis. Contra ē bona
 a parte nris. It̃ Ans. quia m̃ uti prior ē actus superi-
 oris in infiribus, q̃ identitas cū illis (siquidem albidus
 ñ prius p̃t̃ p̃im̃ de Soc. q̃ra nullo act̃ ex stat): q̃ ipso
 sic erit primarius actus in s̃ uti, q̃ identitas. Res. p̃.
 Ans. Ad eius prob. dū, in s̃ uti per accid̃ ē etiam, q̃
 identitate ñ ut̃ ēi p̃more p̃ se, quia s̃ cū s̃ uti ñ h̃at
 nec̃ a^o connexione cū infiribus, ñ p̃t̃ cū ipsi h̃ere identi-
 tate, nec̃ vllit̃ q̃minus ipso identitas sit primarius actus in.

s̃ uti.

vbi, sicut e in 4to primis Instabilis. in s^o vlt^o prior e^o esia
 q^oz identitas: q^o ipsa esia erit primarius actus saltem
 in s^o vlt^o, & n^o identitas, q^o aduenit post esiam. Des. dist. h^o.
 ass^o esiam in s^o vlt^o e^o p^orior p^orioritate executionis: n^o
 p^orioritate intentionis. Pa^o p^orioritate intentionis, prior
 e^o identitas, q^oz esia, q^o aduenit postea. Des. q^o cont. quia
 primarius actus e^o ille, q^o e^o p^orior p^orioritate intentionis

Q^o. Aliq^o vlt^o v^og. 4° & 5° vlt^o n^o h^ont^o identi-
 tate^o cum suis inferioribus: q^o sal^o in 4°, & s^o vlt^o n^o erit
 identitas primarius actus. Cont^o recte procedit. In h^ois
 quia 4° & 5° vlt^o (sal^o si h^oim^ont^o e^o p^orius, quae dis-
 tingunt^o reals^o a^o sub^oo, ut Intell^o & albu^o) n^o h^ont^o e^o cu^o
 inferioribus v^og. cu^o petro, & paulo: q^o n^o h^ont^o identitatem cu^o
 illis. Des. 4° & quatuor^o vlt^o n^o h^ont^o identitate^o cu^o
 inferioribus, si accipiunt^o in abstracto, seu pro p^orti^o in se qua-
 to, v^og. pro Intell^o, & albedine: h^ont^o in identitate^o cu^o inferioribus
 si accipiunt^o in concreto, seu pro p^orti^o, & mali^o signat^o.
 D^o e^o, quia q^olibet p^orius 4° & s^o vlt^o in concreto accep-
 tu^o n^o s^ot^o signat^o p^oriam, s^ot^o et inchoat^o sal^o de mali^o sub-
 st^oo; p^ori^o e^o id^o seu h^ont^o identitate^o cu^o illo.

Instabilis: si quatuor^o & 5° vlt^o h^ont^o identitate^o cu^o in-
 ferioribus, v^oo sub^oo q^od connotat^o, seq^o hanc p^oriam 1 soc^o

albus

albus de cenis: sed hoc est falsum, ut patet: quod non est demonstratum.
 Dr. Mai. quia si albus vere subti quod constat, hinc identi-
 tate cenis in petro, de quo patet. quod propriis inq albus
 affirmati de petro, est cenis. Dr. N. Mai. ad eius prob.
 N. Ans. quia quod est subti ut n' habeat identitatem cum
 in probis, vere subti quod constat: propriis inq ipso
 proba de in probis dicit, n' verificant, vere ipsius subti
 quod constat, sed in vere significat fortis: quod accento est
 subti. Itaq in 4°, & 5° ubi datur identitas vere omnis, re-
 pe vere subti quod constat, & verificant prois vere
 alterius, nempe vere significat fortis: subti aut negati
 tamq; conditio, sine q' n' dabitur identitas.

Dies 3°. Arist. definiuit ole p ordine ad cin-
 dum in multis: sed et in multis est et istere in illis. q' Arist.
 estimavit etiam ad primariu actu vltis. Dr. 1° Mai.
 & Min. & N. cont. Oris, quia Arist. voluit definire
 vlt, persum primariu actu, quia erat obscurior, sed per
 2°, quia erat manifestior. Dr. 2° N. Min. Nam et
 in multis hoc est, idem est atq' hinc identit' cum multis:
 atq' ad id definiuit Arist. vlt p ordine ad suu primariu
 actu, nempe p ordine ad identit' cum multis. Vergetis.
 Hae identitas semper datur (sal in 4° primis vltibus) q'

63
Arist. debuit definire uti, id, qd e in multis. n. a. id, qd
apud e e in multis. Des. ad Arist. In 4° primis ubi
dari semp identitate p. n. u. p. n. u. Nam identitas
p. n. u. d. a. r. s. e. m. p. e. t. m. p. o. p. e. r. i. o. e. I. n. t. e. l. l. u. s. ; q. n. n. o. s. u. p. p. o. s. i. t. o.
a. b. s. t. r. a. c. t. e. c. o. n. t. r. a. h. i. t. a. d. i. n. f. i. n. i. a. Arist. n. v. o. l. u. i. t. d. e. f. i. n. i. r. e.
u. t. i. p. a. p. t. i. d. i. n. e. a. d. s. u. u. a. c. t. u. p. r. i. m. a. r. i. u. ; i. e. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e.
p. n. u. l. e.

Arist. Quid?

Aptitudo utis sit aliquid
positivum, aut negativum.

Duplex e in hac re nra. i. a. Foris a severitate aptitudinis
nra vis e aliquid positivum et reale; nempe nram quiddam
purum distinctum a parte rei ab ipsa nra

Q. nra, qz sequitur, e. d. Tho. quid dicitur illa apti-
tudine, e aliquid negativum, nempe p. n. u. q. d. a. n. e. g. u. a. l. e.
s. e. u. l. o. g. i. c. a. m. a. d. t. e. n. d. u. m. i. n. m. u. l. t. i. s. I. t. e. m. q. u. i. a. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e.
v. i. s. e. p. o. t. a. a. d. d. i. v. i. s. i. o. n. e. m. s. u. a. d. c. o. n. t. r. a. h. i. o. n. e. m. A. r. g. u. i. p. o. t. a.
a. d. d. i. v. i. s. i. o. n. e. m. e. a. l. i. q. u. i. d. n. e. g. a. t. i. v. u. m. C. u. t. p. e. t. i. n. p. o. t. a. q. u. a. d. a. t.

Inquantitate

In quantitate ut dividatur: q^o et p^oia, seu aptitudo n^ois e^ois
 est aliquid negativum. Oies. Et hoc sequitur ut p^oia sit p^oia
 e^o aliquid negativum: sed hoc n^o videtur dividendum: q^o illa
 aptitudo n^o e^o aliquid negativum. D^o N. Min. neque n^o
 e^o meo^ois quod ut p^oia sit p^oia p^oia aptitudine con-
 sistat in aliquo negativum.

Q^o sic argumentor: n^o e^ois n^o d^ostr^o a p^oia rei ab imp^oribus
 a p^oia rei, sed in p^oia rei, ut alibi dicitur: q^o n^o p^oia h^oic p^oia realem
 a d^ostr^o ut sit in suis imp^oribus. Pr^o cont^o quia n^o h^oic p^oia
 reale a se d^ostr^o ad illud a quo a p^oia rei n^o d^ostr^o: q^o ad n^o
 e^ois n^o d^ostr^o ab imp^oribus a p^oia rei, n^o h^oic p^oia realem a se
 d^ostr^o ad e^ois in illis.

Dices t^o e^o p^oia e^o n^o. Per Arist^o actus e^o p^oia d^o in eodem
 p^oia, hoc e^o, ponunt^o in eodem p^oia: sed actus ill^o e^o positivus (nepe
 idenitas n^o e^ois cu^o imp^oribus): q^o et a p^oia, que e^o p^oia ad tale p^oia, n^o
 aliquid positivum. D^o N. Min. interpretando Arist^o d^ostr^o, p^oia Arist^o.
 nullis v^ois n^o significat actus e^o p^oia p^oia p^oia p^oia, aut p^oia
 d^ostr^o e^o positivum si actus e^o positivus: sed in significat actus e^o p^oia
 e^o in eodem ordine: i. ordinari ad se in eodem: q^o et actus e^o in p^ois
 negativus (q^o h^oic e^o a p^oia, q^o ad suos actus ordinat^o, e^o ill^o e^o in eodem
 vel in significat rem in actu, e^o p^oia, i. rem in actu, e^o in eodem p^ois

possibile collocari in eodem principio. At in hoc et sic, si bene applicati pronuntiaantur, adest in nra nra. ce.

2°. si apud eum aliquid negativum, eum non repugnantia, atque adeo et negatio repugnantia ad eundem in multis: sed hoc est falsum.
 3°. Br. Min. quia repugnantia ad eundem in multis est quidam negatio. Quod si apud eum est negatio repugnantia, id est dabitur negatio alterius negationis, quod non est dicitur. Br. Pl. Mai. apud eum non quod sit aliquid negativum, non est in non repugnantia, nec rigorosa negatio, aut privatio, sed est veluti medium quoddam inter negationem et privationem, ut alibi dicitur. Non est in negatione aptitudine habere sibi annexam quoddam negationem privationem, quod vocatur non repugnantia ad eundem in multis; fortasse quod conceditur cum veritate privationis; si autem aliquid concedatur aptitudine eum non repugnantiam dicitur et coherenter illa negare repugnantiam. Aliter non nulla est inveniens dari negativam alienius negationis, ut patet in multis et plus.

Art. 3. sub.

In nra eorum dicitur una, an duplex aptitudo.
 Br. dari duplicem, una ad eundem in multis (de qua iam diximus): Altera ad privationem dicitur, quod est veluti proprietas privationis, illa que semper comitatur. Tertia est, quia potest multiplicari actus: Atque actus eundem in multis, et actus privationis de multis si ducuntur in hoc quod est potest, seu aptitudo ad illas erunt diversae: et contra ad mat
 ten da

admittenda s^u in r^o duo aptitudines, una ad eandem, alia ad primum.

Quæ in e^o q^uo actus s^u subordinata, ut unus proveniat mediante alio, sicut una aptitudo ad illas. s^u actus cendi, & actus prandi, s^u inter subordinata (sicut actus prandi supponit actu cendi): quia in p^o s^u aptitudo sufficit ad illas, quæ nimirum primario inclinet ad actu cendi: 2° aut, ad actu prandi. 2° quid q^uo h^u aptitudine ad eandem, h^u e^o aptitudine ad primum, et e^o contra q^uo. quid n^o h^u aptitudine apte ad eandem, h^u e^o aptitudine ad primum, et e^o contra n^o reperit^{ur} una sine alia: q^uo signu^m e^o illas n^o e^o duas, s^u una^m t^u ad utrumq^{ue} actum.

Ad e^o r^o. si procedat de p^ois logicis, et negativis, q^uo e^o aptitudo. Nam ad has multiplicandas minor requirit^{ur} distio in actibus, q^uo ad multiplicandas p^ois reales. p^ois q^uo p^ois logicæ et per ordine^m ad actus multiplicandas subordinatas multiplicari possunt, ut pat^{et} in m^o e^o, q^uo per ord^{em} ad p^ois subordinatas h^u diversis aptitudines. sicut e^o sicut e^o prop^o e^o dist^o con^o. R^o 2°. mai^{or} et veram si procedat de actibus o^o subordinatis, n^o quor^u 2us orit^{ur} mediante e^o, et n^o imine a e^o; ut se h^u calor, qui mediate luce orit^{ur} a sole, sine nova e^o applicet^{ur}; & i^o sol una^m t^u h^u aptitudine^m ad produendam lucem, & sol^o calore^m. n^o e^o si procedat de actibus, q^uo induunt una^m r^oim p^ois, aut de actibus n^o o^o subordinatis, i^o quor^u 2us n^o orit^{ur} mediante e^o. imine a primo, s^u uterq^{ue} orit^{ur}

immo à cā; q̄s alioq̄ secundus pr̄requirit, & pr̄supponat. Im-
 sub̄, ut se hēt actus cēdi & p̄andi, qui nec cadunt sub unam
 vocem p̄ole, nec unus orō immo ab alio, s̄ uterque orō immo
 a nā, q̄s alioq̄ actus p̄andi supponat actum cēdi & is
 ad illos nec ē duplex aptitudo, s̄ p̄is negatīa.

Ad 2^{am}. c. hīs & n̄. cont. q̄s n̄. aptitudo ad cēdū
 nūq̄ reperiat̄ sine aptitudine ad p̄andū, n̄ t̄ sequit̄ illas n̄
 ēē duas s̄ una t̄m, & cont. aptitudine ad p̄andū t̄m semper comi-
 tati aptitudine ad cēdū, tanq̄ proprietate ipsius, n̄ rigorosam,
 s̄ late loq̄. q̄tenus illa supponit in sub̄, nūq̄ ab illa ema-
 net.

Aptitudo nā cōs̄ dicit̄ dat̄ in p̄oc̄a & remo- tam.

Prima s̄nā in hac re, ē affirmatīa, q̄ sequit̄ Scot. & alij.
 Illa ē n̄ ita explicat̄ ut duplicem ponant aptitudine, s̄ una t̄m,
 q̄ in d̄is̄ statibus dicit̄ p̄oc̄a, & remota. Asserunt q̄ apti-
 tudine q̄ ē in nā cōi, & p̄oc̄a considerari p̄oc̄a ē in nā abs-
 tracta, & lib̄ ab in p̄oc̄a, & p̄oc̄a comitati nā cōi contractam
 in ipsis in p̄oc̄a. & t̄m appellat̄ aptitudine p̄oc̄a ad
 cēdū in multis, & t̄m aut̄ t̄m appellat̄ aptitudine remota

+ ad cēdū

cogit tunc nō illa aptitudo in nā lib^a sē in nā impedita
per duas contrahentes: sē hae nā nō plet, eiusq³ funto infe-
rius expedient.

Itē q^o 2^a nec q^{is} sequimur, astricta aptitudine nō cōis
non diuidi in proxiā, et remotam ad eandē in malis. et cōtr
aptitudinē remotā ad eandē in malis ei pectiam. Si ē ga
nā cōis nō dicit d pē rei a suis indiis: sē mōuo nō hēnt aliq³
aptitudinē ad eandē in malis: q³ neq³ nā cōis q³ ab illis nō
dicit tale aptitudinē hēbit d pē rei. Si nō ga quodlibet
indiu hēt repugnantiam ad eandē in malis: q³ implicat
hēre aptitudinē ad eandē in malis. Consp. quia pōi q³
dat³ in subro ad diuisionē per actū dūis destructū d manet
Cut pōt in tabula postq³ diuidit³: sē aptitudo nā cōis ē pōa
ad diuisionē seu contractioē: q³ per actū contract³ destruet³
et cōtr nō comitabit³ nām in infirmitatibus; atq³ adē nō dabit³
aptitudo remotā. 2° seu arguo. quia, l. nā cōis cōis hēnt
unā tōm aptitudinē remotā ad eandē in omnibus indiis;
q³ plures. 1° dicit nō pōt quia idē nō acciens intonsecut³ nō
q³ nāt³ pōt ēē in diuisis subro, si dicit³ 2°: q³ idē in indiis nō
dat³ eadē aptitudo, q³ erat in nā cōi ante contractioē. Regl³
illa erat una tōm d cōtr idē nō dabit³ aptitudo remotā.

Soluentur q^{da} arg^o

Quae in e.